

Portfolio

Selectie van werken, 2021 - 2026

Laura De Jaeger

Haul

2026

Statief, niet-gesynchroniseerde tweekanaalsvideo (5'28", 12'16")

Plus plus plus equals

2026

Vergrote foto's op polyester doek, opgespannen op canvasramen, LED-lichtpanelen

current echoes

2026 editie (2021 en werkbeschrijving: laatste pagina's van portfolio)

De tentoonstelling Yarn in U10 art space onderzocht hoe collectief geheugen circuleert en zich aanpast binnen gebouwde omgevingen. De werken richten zich op monumenten die zich tijdelijk in een pauzestand bevinden. Elk benadert geheugen via processen van accumulatie en reductie: als iets dat in de loop van de tijd verzamelt, afwerpt en zich herconfigureert.

Fotografie: Tönis Jürgens

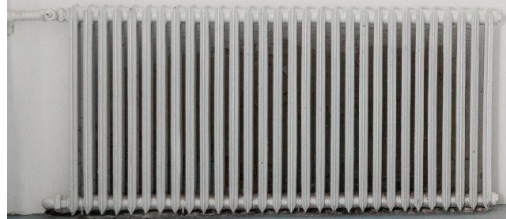

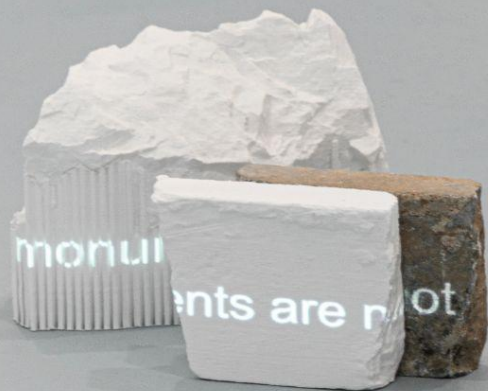

YARN
Laura De Jae

Witness, observer, (zzz)

2023/2025

Vrachtwagenbed, bedliinnen, spanriemen, vogelnest, metaaldraad, geluid (19'30" loop, geschreven en ingesproken door Luth Lea Roose en Juan Pablo Plazas)

Een migrerend vogelnest en het bed van een vrachtwagenchauffeur delen indrukken van hun omgeving, het verstrijken van de tijd en het rustritme van hun metgezel.

Installatie-audio (fragment): <https://vimeo.com/lauradejaeger/zzz>

wachtwoord: zzz

Audiotranscript (volledig): https://drive.google.com/file/d/13-WY9Eoe_8u2rn7-w6sYXH2t9XyoTX9x/view?usp=sharing

DEP 20-500

Tarrow added, in writing that was less clear than usual: “Question: How can one manage not to lose time? Answer: Experience it at its full length. Means:”

Laura De Jaeger, (Marko Odar)

2025

stoelen, metalen frame, wielen

Voor de tentoonstellingscyclus Rooms in Rhymes werkte ik met de tweede verdieping van het gebouw. Ik liet me inspireren door een wachttruimte — zij het in een zorgcentrum, een bureaucratische instelling of een openbaar vervoersstation. Geïnteresseerd in (niet-gebeurtenisvolle) condities waarin de valuta van tijd aanvoelt alsof ze niet wordt besteed, nodigde ik het kunstenaarsduo Ben Caro en Kat Cutler-MacKenzie uit om de archieftruimte van het museum te openen met een site-specifieke installatie die archiefmateriaal benadert als wachtende lichamen. De eigenlijke tentoonstellingsruimte werd omgevormd tot een pauzeruimte, waarbij elk element in de ruimte licht werd verschoven door een bijdrage van een andere maker. In coproductie met Marko Odar ontwierp ik een reeks stoelen waarop de bezoeker zich al voortbewegend door de tentoonstelling kan verplaatsen.

"Tarrou added, in writing that was less clear than usual: "Question: How can one manage not to lose time? Answer: Experience it at its full length. Means:" in Contemporary Art Museum of Estonia (EKKM).

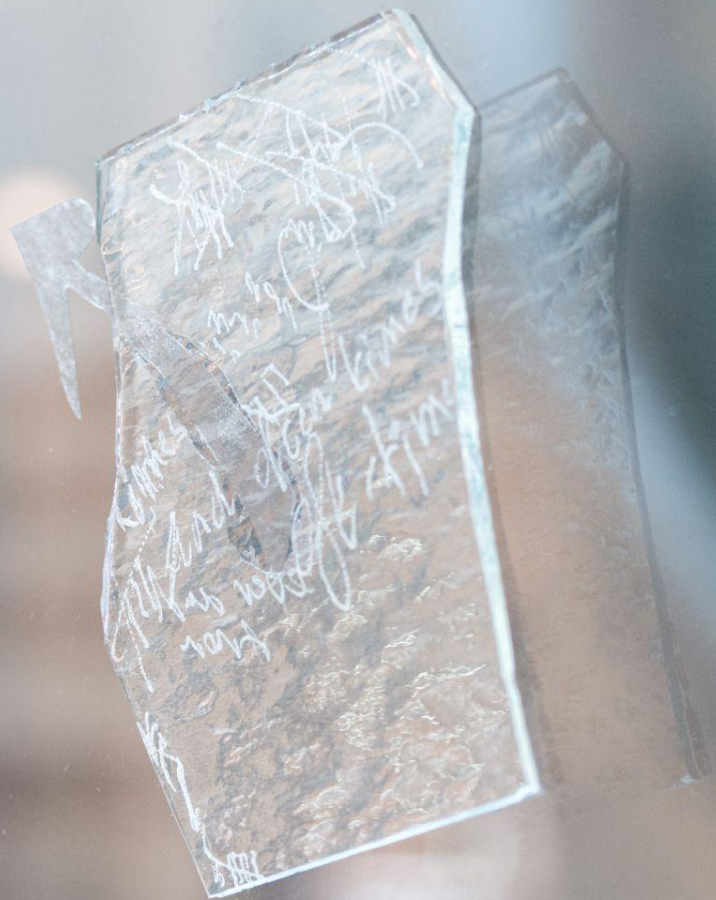
Water Thieves

2025

Gegraveerde glasscherf, staal, koper, pomp, water

Water Thieves vertrok vanuit de geschiedenis van het Estonian Maritime Museum (Fat Margarete). Of de toren nu fungeerde als wachtpost in de stadsmuur of als gevangenis, tijdens haar uiteenlopende functies ervoeren de bewoners tijd niet als iets dat werd besteed, maar eerder als iets dat werd opgeschort. De installatie bestaat uit drie delen en vestigt de aandacht op (collectieve en individuele) meting, onderhoud en logistiek. Het leidmotief is de clepsydra of waterklok. Deze oude methode van tijdmeting verspreidde zich via handelsroutes over de hele wereld. Stromend water werd gebruikt om werktijden, irrigatieschema's, toespraken in rechtbanken enzovoort te meten. Het is een mechanisme dat constante aandacht en onderhoud vereist — en zo de tijd zelf van een bewaker voorziet.

Detail *Water Thieves* in het Estse Maritiemmuseum Fat Margaret.

Sonia (Silva C.)

2024

Tafelframe, vergrootglas, zand, tin, mulch

tap-tap-tap

2024

Vershoudfolie, suiker, steenkool, recipiënten

Voor de tentoonstelling A hã-hã, in de tuin van een huis dat te koop stond, vertrok ik vanuit de familiemythe dat de tuin ooit deel uitmaakte van het Zoniënwoud. Bij het opsporen van middeleeuwse brieven ontdekte ik dat drie materialen centraal stonden in de ontbossing ervan: steenkool, zand en metaal (de ontginning van ijzerhoudende zandsteen, limoniet). Als een geluksritueel bij het afscheid van het huis smolt ik tin op steenkool en goot ik in zand een tros druiven — een motief dat vaak voorkomt op huiselijk tafelgerei. Geplaatst in de aarde volgens de cirkels van het oude tafelframe in de tuin, richt een vergrootglas de aandacht op deze bronnen. Emmers die in de tuin werden gevonden, zijn gevuld met met suiker omhulde steenkool, geplaatst op de plek waar de familie vroeger barbecuede.

Detail *Sonia* (Silva C.) tijdens A hâ-hâ.

Behind the Cupboard, Under the Couch, I Am Also (a) Present.

2024

Podiumelementen, opstapkrakjes, buislampen, 14 kartonnen dozen (500 Visible Solutions-boeken), koptelefoonhouders, tuinbeeld, glazen sculptuur (Evald Okase huismuseum), tapijt (Shape Shifting Index, Jeremy Shaw), tapijt (Iron Men, Jaanus Samma), berk (Warp-weighted loom, Nele Kurvits).

Zondag, rustdag

2024

Video (9'34")

<https://vimeo.com/932517516?share=copy&fl=sv&fe=ci>

(wachtwoord: truck)

Sprokkelmaand

in samenwerking met Mark Foss

2024

Eetbaar papier, karton, fragmenten van tentoonstellingsleaflets

Untitled

2024

Fotodocumentatie van de repetitie van de performance *Cries in Concrete, Dreams in Drywall, Curses Curbstone, Rests in Rainfall* van Helena Keskküla; picknicktafel uit It wouldn't need a genius to rumble this little game!; hout uit Repeat (how I miss it).

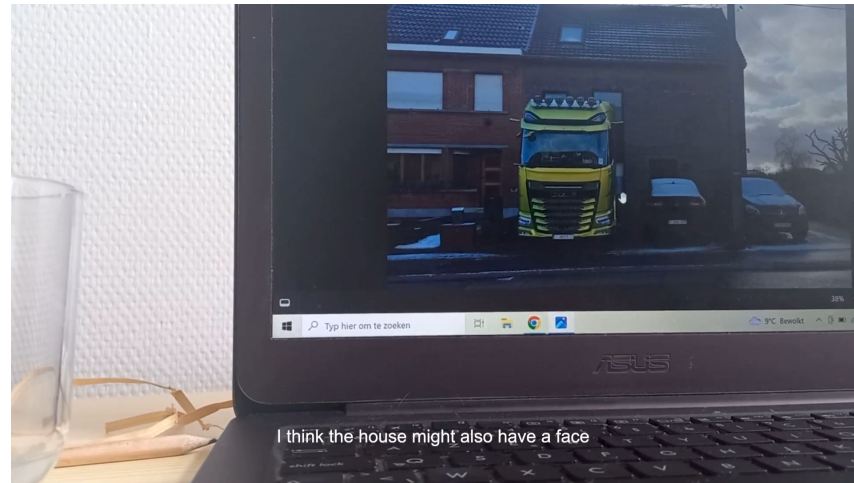
Voor de tentoonstelling Box Seats verhoogde ik de vloer van de galerij van de Artist Union met ongeveer 20 cm, waardoor een opening ontstond waar bezoekers tussen konden 'gluren' terwijl ze de trap afdaalden. Onder de vloer bevindt zich een assemblage van materiaal afkomstig uit uiteenlopende praktijken, verzameld bij kunstenaars, instellingen en uit woningen, ateliers, tuinen en garages van andere makers.

Zondag, rustdag is een desktop-videowerk dat een gele vrachtwagen, geparkeerd thuis op een zondagmiddag, gebruikt om te reflecteren op de agency van objecten.

Februari, de oude Germaans-Nederlandse 'sprokkelmaand', ging aan de tentoonstelling vooraf. *Sprokkelmaand* is een maandkalender gebaseerd op de Vlaamse scheurkalender De Druivelaar. Het materiaal is afkomstig uit leaflets van tentoonstellingen die minstens één dag in februari open waren. Door hun chronologische volgorde te volgen, springt het werk van dag tot dag door informatie heen en verweeft dit materiaal tot een gemeenschap met nieuwe verhalen. Het papier is eetbaar. Smeltend op de tong vervagen zinnen en lossen ze op, alsof ze 'via via' zijn doorgegeven.

Still of the video *Zondag, rustdag* in Hobusepea Gallery.

“It wouldn't need a genius to rumble this little game!”

2023

Variabele afmetingen, picknicktafels, pen op papier, steen, brood, rubber, klei

Tekstfragment bewerkt uit de roman *Picnic at Hanging Rock* (1967) van Joan Lindsay

Overview

2023

50 x 52 x 3 cm, LED-neon (wit)

Three positions (full hoop)

2023

50 x 42 x 3 cm, LED-neon (blauw)

De tentoonstelling *Charlie* is an exquisite corpse vertrekt vanuit de regels van de surrealistische oefening ‘exquisite corpse’. Een vel papier werd in vijf gelijke delen gevouwen en vervolgens doorgegeven aan Nienke Fransen, Julien Jonas, Laura De Jaeger, Francisco Correia en Thomas Sadée. Elk van hen schreef een alinea met enkel kennis van het verplichte woord “Charlie” en het einde van de zin van de vorige schrijver. Daarna werd de oefening herhaald in haar meest bekende vorm: die van een vervormd lichaam. Voor *Les Brasseurs* stelt de groep een derde moment voor, waarin het systeem van de ‘exquisite corpse’ wordt toegepast op de architectuur. De tentoonstellingsruimte wordt daarom opnieuw opgedeeld in vijf rigide secties, waarbinnen elke kunstenaar volledig vrij intervenueert.

Ik benaderde het centrum van het lichaam en zijn vrijetijds objecten. De blauwe en witte neonwerken zijn gebaseerd op tekeningen van heupbewegingen binnen de cirkel van een hoelahoep. Als wandwerken markeren ze de randen van een ruimte, terwijl in het midden een kudde picknicktafels de toeschouwer uitnodigt om neer te hurken en uit te rusten. Dicht opeengepakt zijn hun posities en inhoud geïnspireerd door de onafgebroken innerlijke werking van ons lichaam, met buizen en materie die voortdurend stromen, rekken en werken.

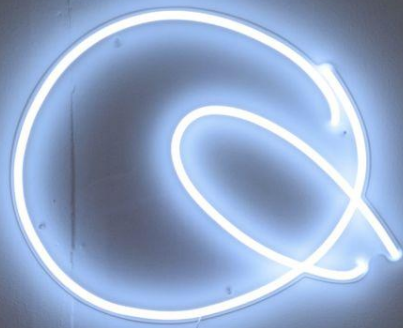

They see the walls of the gymnasium fading
into an exquisite transparency, the ceiling opening
up like a flower into the brilliant sky above
Hanging Rock. The shadow of the rock is
flowing, luminous as water, across the shimmering
plains and they are there, sitting on the warm,
dry grass under the gum trees.

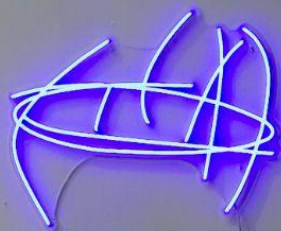

Detail of *"It wouldn't need a genius to rumble this little game!"* in *Les Brasseurs*

Light Day
2023
10 x 15 cm, fotopapier

Untitled (Lines and Directions)
2023
97 x 146 cm, zijdepapier

Tubes, tracks, and other possible circulations
2023
43 x 46 x 71 cm, papieren rollen, fotopapier, gloeilampen

The Pond
2023
15 x 20 cm, fotopapier

Repeat (how I miss it)
2023
39 x 21 x 4 cm, tekst, B5-papier, glas, hout

“Tired”, “me too”
2023
17 x 47 x 113 cm, piepschuim, hout

Stretching
2023
15 x 12 x 3 cm, elastiek, nagels

De werken in *Atoms*, *billiard balls*, *watermelons*, *prisons or lumber-rooms* vertrekken vanuit de infrastructuur van het pendelen. In uitputtende representaties van circulariteit bevraag ik herhaling, patronen en gewoonte. Het is spitsuur op de trein en op de Kehä III rond Helsinki. Een gepensioneerde onderhoudsmedewerker van een lokale racebaan denkt terug aan zijn dagelijkse ritme.

It's hard to escape this posture. Eyes locked, be it on a screen or a random point in the near distance, it's all the same mess to me. The leaves are barely yellow: I repeat: They ain't turning brown! It's pitch black at 7 am, but they refuse, do, how they do. I want to get out, but my legs are stretched out and resting. I guess that's how it goes. Sammy shared another article on his facebook wall. It's accompanied by his usual witty pseudo-intellectual commentary. Once a week, I receive a call from some acquaintance or nephew, always asking how I'm doing. Same old? My thumbs are thick, hands are rough, and I'm not interested.

Roads, contracts, buildings, wedding rings and fingerprinting techniques. I haven't read enough books to write in some excitement for myself. I'd rather stay put.

Wait. It's 3:42 pm and a weekday. There are changes on lines R and K from the 23rd to the 31st of October, but you ain't noticing if you stick to the plan and move at daytime.

How I miss it! I'm not one to dine and dash. By this time on Tuesdays, I'd be done shovelling the snow off the track. I'd push through, though, one more round, making sure of the slight boundary of mud on the edge of the road. Just in case. A bit of wiggle room.

French opera, car engines, archery, high-risk parachute sports and gardening. We only really feel when we're still in use. The speed this

paved path carried is unimaginable. Most people only see it on TV. I'm old, legs stretched and resting, the past becoming blurry. Back in the day, I wouldn't stick around for the fuss and the crowd. All that noise. Fred told me about the changing of their darn wheels. Every 18 laps, two and a half seconds. It's all in the hands, you know? They hardly need to think.

Dark objects, bright objects and satellites. Dim objects, rogue objects and black holes. Is this what it means, tired again? Re-tiredness? I used to be someone! I pushed that white, cold mass aside, my eyes squinted. The sun is out only a few hours a day, but at that time of year, it really burns. I want to follow that road again. Repeat, captain, let me through.

Juggers of memory, cat rests and lumber rooms.

Installation detail *"Tired", "me too"* in Gjutar's Gallery.

Summer, Set, Save

2023

Handdoek, waslijn, 2 wasknijpers, 2 happenings, sticker 6 x 10 cm

Summer, Set, Save lokte de galerie in een pauze. De tentoonstelling luidt het seizoen in met een zwempartij in de Baltische Zee. Naast de vitrine wordt een extra waslijn geplaatst waar bezoekers hun handdoeken te drogen kunnen hangen. De tentoongestelde handdoek achter het glas draagt de met de hand geborduurde zin 'Lean, lay, lounge'. Tegen het einde van de zomer wordt het glas van de galerievitrine ingeslagen en steelt een onbekende bezoeker de handdoek, waarmee het einde van het seizoen wordt gemarkeerd.

Installatie detail *Summer Set Save* in Infinite Life Gallery.

A second,
2022
Linoleum

(for Posenenske)
2022
Porselein (9), zwarte lak

Title of the work, material, measurements (names)
2022
Vinylstickers, geluid

We only need a cursor to move a little bit
2022
Video, 4'07"
<https://vimeo.com/764120184>
(wachtwoord: Cur22)

A second blikk terug op een koude herfst vier jaar eerder, toen deze kelderprojectruimte, die op het punt staat gerenoveerd te worden, niet langer EKA Galerij was en nog niet Vent Space. Destijds bedekte ik de vloer met ongeveer één ton zout, dat nadien bleef afschilferen.

Bewogen door deze plek en haar eigenschappen zijn de volgende interventies een voorstel tot beweging, verluchting en afronding. Van vloer tot plafond zijn ze het resultaat van een materiële stroom van bewustzijn — een gedachteflux die in gebaren werd gegoten, waarbij het ene uit het andere voortkwam. De site-specifieke werken stellen voor de ruimte te benaderen als een lichaam, gevuld met leidingen, lucht en stroming.

6

4

3

2

1

Elbow fever

2022

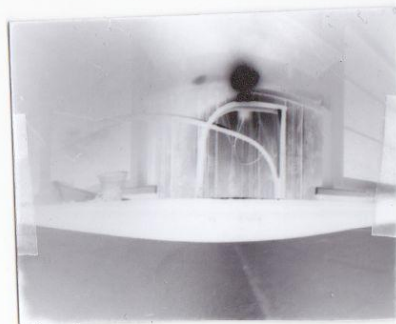
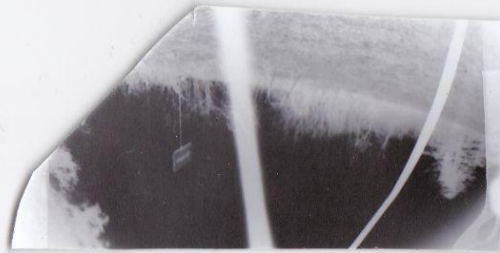
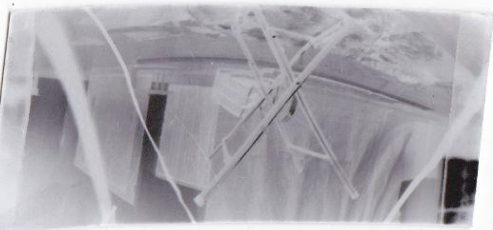
Beton, scan van negatieven van pinholefotografie

Tijdens mijn residentie bij Copper Leg vertrok ik vanuit tafels en stoelen die zich in de grote zaal van het oude schoolgebouw bevonden. Gestandaardiseerde lagere-schooltafels gaan er samen met ronde, opvouwbare modellen die perfect geschikt zijn voor de huidige bijeenkomsten in het gemeenschapscentrum. Beide tafelbladen werden in beton gegoten en ontsnapten aan het gebouw, om zich vervolgens door de tuin te verplaatsen. Een verzameling pinhole foto's zou kunnen dienen als bewijs van de geesten van benen die 's nachts rondrennen. Het werk gebruikt fictie om mogelijke toekomstige objecten na hun functionaliteit te verbeelden.

My feet are pushing, I'm holding up

2022

Plastic ready-made (pizzasteun), metalen lampvoeten, vilt, keramiek

Voor de 130e editie van de vitrine van de Sint Lukas Library verhoogde ik de bodem ervan en liet ik een pizzadoos-houder het glas dragen. De houder, die doet denken aan een eenvoudige, minimalistische tafel, kreeg gouden voeten. Het gewicht van het glas tekent zich af in het tapijt eronder. Verder in de bibliotheek kreeg een van de tafels een eigen set voeten, alsof ze werd weggeschopt door de onbewuste draaiingen van bibliotheekbezoekers die eraan zaten.

current echoes

2021

Stenen (gevonden objecten, 3D-kopieën), video-ondertitels en voice-over (04'12"), video (04'32")

Monument, wandeling, steen, scan, opnieuw scannen, print. Film. Verhaal. De Servische architect Bojana Rankovic werd uitgenodigd voor een verbale wandeling door een nieuw landschap, voortgekomen uit een proces van 3D-scans van stenen, verzameld tijdens wandelingen naar monumenten uit het voormalige Joegoslavië. Haar stem beweegt zich over het pad in de vorm van persoonlijke fragmenten, indrukken en fluctuerende gedachten. *current echoes* is een proces van abstractie en subtractie. Het werk is geïnspireerd door een verlangen naar lichtheid en transformerend potentieel binnen herdenkingspraktijken.

<https://vimeo.com/lauradejaeger/current>

wachtwoord: current

ake them so distant and

But more in the idea of eh... of why
mak. hey a

re

ing them as t

Exhibition detail *current echoes* in LUCA Brussels.